

[Tyrol]

ter, at han ikke ville gå ind for en ansættelse og har foretaget sin indstilling efter sin egen holdning. Det er den politik, der har været ført. Hvis man ser på, hvad der er gået forud, kan man se, at der har været bestemte politiske formål med den aktivitet, der har været, idet man tidligere har forsøgt at forfølge den medarbejder, det drejer sig om. Han havde lavet en udsendelse om epoxy, som blev påtalt af et daværende radiatorrådsmedlem, Erik Andersen, direktør for Arbejdstilsynet. Den blev senere behandlet i radiatorådet, hvor man konkluderede, at man ikke kunne følge den advarsel, som man fra provinschefens side havde givet den pågældende medarbejder. Derefter henvendte medarbejderne sig så for at få trukket denne skriftlige advarsel tilbage. Det kunne ikke lade sig gøre, idet den pågældende provinschef, Gerhard Nielsen, ikke ville trække den tilbage.

Jeg har set tidligere, at centrum-demokraterne har været ude, når nogle medarbejdere skulle have forholdt sig lidt for trevnt til en tilrettevisning fra radiatorådet, men her glemte man altså af en eller anden årsag at påtale dette tilfælde. Det er i hvert fald åbenbart gået centrum-demokraternes næse forbi, at der har været et sådant hændelsesforløb. Det lod man altså passere.

Lige siden har der så været tale om en åbenbar forfølgelse af den pågældende medarbejder. Man har nærmest haft indtryk af, at hr. Poul Ifversen er blevet indmeldt i Aktiv Lytterkomité med det omfattende antal indsigelser, der er gjort over for det arbejde, som er udført af den pågældende medarbejder. Ingen af disse indsigelser er åbenbart blevet fulgt af nogen instanser eller i radiatorådet, men det har klart vist sig, at man var indstillet på at få sit magtmisbrug ført igennem og hindre, at denne medarbejder blev ansat. Der er altså ikke noget at sige den pågældende på, som skulle ansættes. Det har været kutyme – 200 fortilfælde – at man blev ansat efter en prøvetid, men det er altså blevet brudt i dette tilfælde. Alt i alt må man sige, at der her manifesterer sig klart nogle nye tendenser, nemlig at man åbenbart fra Aktiv Lytterkomiténs side har fået plantet nogle rabiate partisaner, som også andre bliver kaldt af centrum-demokraterne, når de udtaler sig om faglige aktiviteter, der bliver udfoldet rundt omkring. Her er åbenbart

nogle rabiate partisaner fra centrum-demokraterne eller fra Aktiv Lytterkomité, som skal have gennemført en ganske bestemt politisk holdning i det reportagearbejde, der foretages.

Jeg har ikke hørt nogen indsigelser imod det, vi har hørt om, at hr. Poul Ifversen i forbindelse med de aktioner, der har været omkring Todesgade-institutionen i den sorte firkant på Nørrebro, skriftligt til medarbejderne havde sagt, at man ikke måtte lave reportager fra området. Denne indskrænkning i en all round journalistisk virksomhed, som der var tale om her, og som altså skulle være noget af begrundelsen for, at man ikke kunne ansætte den pågældende medarbejder, har jeg ikke set nogen skride ind over for.

Alt i alt må man sige, at der her er tale om en politisk aktion fra konservativ og fra centrum-demokraternes side, fra borgerlig side, for at sikre en reaktionær nyhedsformidling og for at få frasorteret politiske meninger, som man ikke er enig i, og endda at få frasorteret oplysninger om aktioner, som pågår, aktioner, hvor forskellige forsøger at få markeret deres politiske interesser. Den slags skal holdes uden for nyhedsformidlingen.

Grethe Fenger Møller (KF):

Da vi i sidste folketingssamling drøftede nyhedsformidlingen i Danmarks Radio efter arbejdsnedlæggelsen i forbindelse med sportsjournalisternes protest mod at arbejde sammen med en ansat medarbejder, udtrykte jeg frygt for, at der ville komme gentagelsestilfælde; jeg kan henvise til Folketingstidende 1977–78, sp. 5480–5482. Jeg gav her begrundelsen for det konservative folkepartis fremsættelse af forslaget til folketingsbeslutning om at sikre nyhedsformidlingen i Danmarks Radio.

Når vi nu har fremsat et lignende forslag, skyldes det, at vores frygt har vist sig at være begrundet. Der har atter været en arbejdsnedlæggelse i Danmarks Radio, og årsagerne til arbejdsnedlæggelserne synes at blive mindre og mindre: der skal ikke meget til, før vreden koger op i journalistgruppen, og vreden finder så sin udløsning i, at folk går hjem.

Jeg skal naturligvis ikke her gå i detaljer i den sag, der gav anledning til den pågælden-